

Gazetka DŚDS **"SŁONECZKO"**

Wakacje 2023

Wózkiem na wakacje

Krzyżówka

Piosenka miesiąca

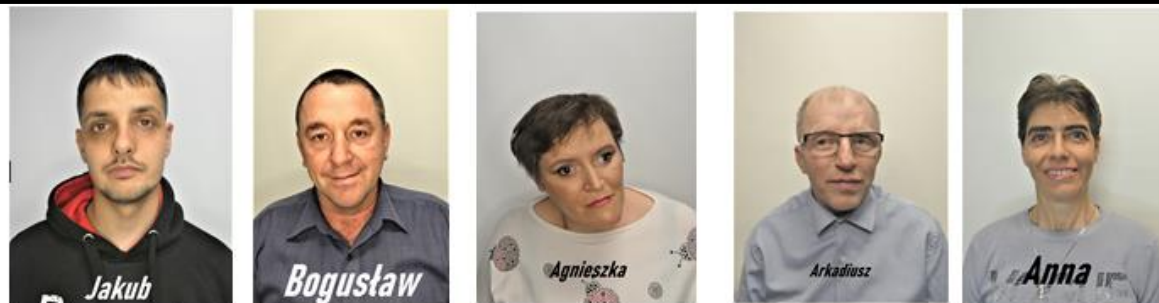
Przepisy i porady

Moda i styl

Historia, twórczość i ciekawostki

**Relacje z wydarzeń i spotkań
organizowanych w DŚDS**

Redaktorzy GAZETKI DŚDS „SŁONECZKO”

Drodzy czytelnicy

Zachęcamy do zapoznania się z gazetką DŚDS „SŁONECZKO”.
Przedstawimy Państwu relacje z wydarzeń, w których braliśmy udział,
informacje z życia w naszym Domu oraz różne ciekawostki.
Życzymy przyjemnego czytania. Redakcja GAZETKI „SŁONECZKO”

Nasze strony internetowe:

- www.dsds-radzyn.pl
- znajdziesz nas na [www.facebook.pl](https://www.facebook.com/)

Piosenka Miesiąca

W tym numerze proponuję Państwu utwór zespołu Dwa Plus Jeden – „Iść w stronę słońca”. Jest to utwór z przełomu lat 80/90 XX w., który napawa pozytywną energią. Ta zapomniana piosenka doczekała się wielu coverów oraz remiksów i osobiście uważam, iż może stać się hitem lata 2023. Zachęcam do słuchania.

Red. Agnieszka B.

Kącik Książki - klubik DKK

Dobra książka na wakacje to idealny pomysł. W tym numerze mam dla Państwa NOWOŚĆ „Pani England”, autorki Halls Stacey. Wyjątkowa powieść historyczna autorki światowego bestsellera „Czarownica ze wzgórza”. Rodzina idealna nie istnieje. Hrabstwo West Yorkshire, rok 1904.

Ruby May podjęła się opieki nad dziećmi zamożnych Charlesa i Lilian Englandów. Przejęta zasadami wyniesionymi z Instytutu Norland, z zaangażowaniem pomaga rodzinie. Chłonie obyczaje panujące w odosobnionym Hardcastle House. Środowisko, do którego trafiła, robi na niej wrażenie. Lecz wydaje jej się, że z tajemniczą, piękną panią England coś jest nie w porządku, a służba darzy ją niechęcią. Ruby czuje się nieswojo. Zło czai się w każdym z nas. Nie każda słabość prowadzi do tragedii. Warto skonfrontować się z demonami z przeszłości, aby historia się nie powtórzyła. Przesycona narastającą atmosferą grozy „Pani England” to portret małżeństwa epoki edwardiańskiej, pasjonująca opowieść o mężczyznach i kobietach, sile i dominacji, odwadze, prawdzie i szatańskim podstępie.

Życzę przyjemnego czytania

Red. Anna K.

Historia fotografii

Fotografia- jest kilka technik fotografii np. rysowanie, pisanie, światło i rysowanie światłem.

Fotografia jest to łączenie wielu wynalazków w jedną całość. Tuż przed pierwszą trwałą fotografią (965-1040) opisał camera obscura, Albert Wielki odkrył azotan srebra, natomiast Georges Fabricius wynalazł chlorek srebra. W 1568 roku daniel Barbaro opisał przesłonę, zaś 1964 opisano jak światło przyciemnia chemikalia tzw: efekt fotochemiczny.

Pierwszą fotografią był obraz wyprodukowany w 1826 lub 1827 roku przez francuskiego wynalazcę . Obraz powstał na cynkowej płytce pokrytej asfaltem syryjskim. Bitum twardnieje pod wpływem słońca, dlatego nieutwardzony może być zmyty olejkim lawendowym otrzymany wtedy negatyw możemy pokryć farbą litograficzną im odcisnąć na papierze w ten sposób tworzy się druk. Odkrycie to polegało na tym, że chlorek srebra zmieszany z kredą ciemnieje pod wpływem światła. Nie posiadając naukowego wykształcenia Daguerre dokonał dwóch zasadniczych odkryć. Mianowicie odkrył, że wystawiając najpierw srebro na działanie par jodu przed ekspozycją, a następnie po zrobieniu zdjęcia na opary rtęci, mógł uzyskać obraz utajony. Obraz utajony to inaczej mówiąc negatyw, ale jeszcze przed wywołaniem. Natomiast utrwalenie wywołanego obrazu uzyskał poprzez kąpiel w roztworze soli kuchennej.

Podczas rewolucji przemysłowej dagerotyp stał się popularnym sposobem robienia fotografii portretowej w klasach średnich. Nowoczesny proces fotograficzny powstał w ciągu pierwszych dwudziestu lat poprzez udoskonalanie i ulepszanie znanych wcześniej procesów.

W 1884 roku George Eastman wynalazł suchy żel, który nakładał na papier lub film, dzięki temu fotografowie nie musieli nosić już fotograficznych płytek i innych ciężkich chemikaliów. W czerwcu 1888 roku aparat Kodak Eastmana wszedł na rynek.

Mimo iż fotografia barwna była rozwijana w wieku XIX, to jednak początkowe eksperymenty nie zdołały zapobiec blednięciu kolorów. Do około lat 70. XIX wieku dostępne emulsje nie były „wrażliwe” na światło zielone i czerwone. Pierwsze trwałe zdjęcie kolorowe zostało zrobione w 1861 roku przez szkockiego fizyka Jamesa Clerka Maxwella.

W pełni kolorowa płytka zwana autochromem została wprowadzona na rynek po 1907 roku. W autochromie szklana płytka pokryta była barwną mozaiką (swego rodzaju rastrem) mikroskopijnych ziarenek skrobi ziemniaczanej w kolorach czerwonym, zielonym i niebieskim, a całość pokryta była emulsją panchromatyczną do fotografii czarno-białej. Podczas ekspozycji światło przenikało przez różnokolorowe ziarenka, a po wywołaniu do pozytywu powstawał barwny obraz w naturalnych kolorach. Wadą tego rozwiązania była konieczność stosunkowo długiego czasu naświetlania płyt. Wszelkie wady wyeliminowano w 1935 kiedy wynaleziono w USA kolorowy film fotograficzny Kodak Kodachrome idealnie odzwierciedlający kolory otoczenia, trwały i zapewniający doskonałą ostrość obrazu. Siergieja Prokudin-

Gorski wynalazł natomiast inny system fotografii kolorowej polegający na trzech oddzielnych monochromatycznych naświetleniach nieruchomych scen poprzez czerwony, zielony i niebieski filtr.

Rozwój fotografii cyfrowej

Głównym elementem pozwalającym na rejestrowanie obrazu w postaci cyfrowej jest matryca światłoczuła. Tego typu matryce są w ogólności produkowane w dwóch odmiennych technologiach jako matryce CCD i matryce CMOS.

Matryca CCD została wynaleziona w 1969 roku przez Willarda Boyla i George'a E. Smitha w Bell Telephone Laboratories. Laboratorium pracowało nad telefonem z aparatem i nad pamięcią półprzewodnikową. Łącząc te dwie inicjatywy Boyle i Smith doszli do wynalazku zwanego „Charge "Bubble" Devices”. Kwintesencją jego była możliwość przesyłania ładunku po powierzchni półprzewodnika. Pierwsza profesjonalna, kolorowa fotografia cyfrowa została wykonana przez Brytyjczyka Michaela Tompsetta w 1972 roku.

W naszym ośrodku również są prowadzone zajęcia z fotografii, ostatnio brałem udział w warsztatach plenerowych

„Z niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski”, z których została stworzona wystawa wywieszona obok naszego ośrodka. Wśród osób z niepełnosprawnością dużą popularnością cieszą się różne formy fotografii kilka osób w tym Ja bierzemy udział w regularnych warsztatach fotograficznych organizowanych przez pracownię komputerową DŚDS a poza ośrodkiem w spotkaniach Klubu fotograficznego „Klatka”. Fotografia jest to dobra forma zapisywania wspomnień. W ten sposób pogłębiam swoją wiedzę na temat robienia zdjęć, jak zrobić dobre zdjęcie ale również uczę się też obsługi aparatu. Polecam wszystkim robienie zdjęć dlatego, że jest to wspaniała forma wspomnień zapisana na zdjęciu.

Red. N. Jarosław D.

„Z niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski”

Więcej zdjęć można zobaczyć na ogrodzeniu przy naszym ośrodku serdecznie zapraszam!!!

Święta nietypowe Czerwiec

- 01.06- światowy dzień rodziców, dzień bez alkoholu
- 02.06- dzień bez krawata
- 03.06- światowy dzień roweru
- 04.06- dzień chemika
- 05.06- światowy dzień środowiska
- 06.06- dzień języka rosyjskiego
- 07.06- międzynarodowy dzień seksu
- 08.06- światowy dzień guza mózgu, wspomnienie św. Jadwigi Królowej
- 09.06- dzień przyjaciela
- 10.06- międzynarodowy dzień elektryka
- 11.06- międzynarodowy dzień rysia
- 12.06- dzień stylisty paznokci
- 13.06- dzień dobrych rad
- 14.06- światowy dzień krwiodawcy
- 15.06- światowy dzień wiatru
- 16.06- dzień pustej klasy
- 17.06- dzień czołgisty
- 18.06- dzień ewakuacji
- 19.06- światowy dzień leniwych spacerów
- 20.06- światowy dzień Wi-Fi
- 21.06- święto muzyki, światowy dzień selfie
- 22.06- dzień kultury fizycznej
- 23.06- dzień olimpijski, dzień służby publicznej
- 24.06- światowy dzień smerfa, dzień szwagra
- 25.06- dzień żeglarza, dzień stocznioowca
- 26.06- światowy dzień chłodnictwa
- 27.06- dzień walki z cukrzycą
- 28.06- międzynarodowy tydzień wiedzy o osobach głuchoniewidomych
- 29.06- dzień ratownika wodnego, święto morza
- 30.06- dzień motyla kapustnika

Red. Jarosław D.

Święta nietypowe Lipiec

- 01.07- dzień Sejmu Polskiego, dzień psa
- 02.07- światowy dzień Ufo, święto Matki Bożej Jagodnej
- 03.07- dzień cioci i wujka
- 04.07- dzień Hot Doga
- 05.07- dzień bikini, dzień łapania za biust
- 06.07- międzynarodowy dzień całowania
- 07.07- światowy dzień czekolady
- 09.07- dzień chodzenia do pracy inną drogą
- 10.07- dzień Nikoli Tesli
- 11.07- światowy dzień ludności
- 12.07- dzień walki i męczeństwa wsi polskiej
- 13.07- dzień frytek
- 14.07- światowy dzień kebaba, dzień łapania za pupę
- 15.07- dzień bez telefonu komórkowego
- 16.07- dzień lodów
- 17.07- ogólnopolski dzień tabaki
- 18.07- światowy dzień słuchania
- 19.07- dzień Czerwonego Kapturka, ogólnopolski tydzień św. Krzysztofa
- 20.07- międzynarodowy dzień księżyca
- 21.07- ogólnopolski tydzień św. Krzysztofa
- 22.07- światowy dzień mózgu
- 23.07- dzień włóczykija
- 24.07- dzień wirtualnej miłości
- 25.07- dzień bezpiecznego kierowcy
- 26.07- międzynarodowy dzień ochrony ekosystemu i lasów namorzynowych
- 27.07- dzień chodzenia na szczydach
- 28.07- dzień rozmów w windzie
- 29.07- światowy dzień tygrysa
- 30.07- międzynarodowy dzień sernika
- 31.07- dzień skarbowości

Red. Jarosław D.

Święta nietypowe Sierpień

- 01.08- dzień światowej sieci internetowej, dzień pamięci Warszawy
- 02.08- dzień kolorowanek
- 03.08- dzień arbuza, dzień czyszczenia podłóg
- 04.08- międzynarodowy dzień piwa
- 05.08- dzień bielizny, dzień musztardy
- 06.08- dzień świeżego oddechu, dzień sióstr
- 07.08- dzień pracownika opieki nad osobami starszymi
- 08.08- międzynarodowy dzień kota
- 09.08- dzień miłośników książek
- 10.08- światowy dzień lwa
- 11.08- dzień konserwatora zabytków, międzynarodowy tydzień psa asystującego
- 12.08- światowy dzień słońca, dzień gry w kręgle
- 13.08- międzynarodowy dzień osób leworęcznych
- 14.08- dzień energetyka
- 16.08- dzień płacenia gotówką
- 17.08- dzień pozytywnie zakręconych, dzień lumpeksu
- 18.08- dzień ciasta lodowego
- 19.08- światowy dzień fotografii, dzień synowej
- 20.08- dzień wyznawania miłości
- 21.08- światowy dzień optymisty
- 22.08- dzień jasnowidza
- 23.08- europejski dzień pamięci ofiar Nazizmu i Stalinizmu
- 24.08- dzień zdegradowania Plutona
- 25.08- dzień polskiej żywności
- 26.08- święto brokatu
- 27.08- dzień Tira
- 28.08- dzień muszki
- 29.08- dzień straży gminnej
- 30.08- dzień taksówkarza
- 31.08- dzień blogów

Red. Jarosław D.

Bolesław Prus (wł. Aleksander Głowacki) - pisarz, publicysta. Urodzony w 1847 w Hrubieszowie, zmarł w 1912 w Warszawie.

Ojcem przyszłego pisarza był Antoni Głowacki herbu Prus, matką Apolonia z Trembińskich. Oboje rodzice wywodzili się ze szlachty, ale podupadłej i pozbawionej majątków. Ojciec Aleksandra posiadał kawałek ziemi w Maszowie na Wołyniu, ale nie gospodarzył tam, wynajmując się jako ekonom w majątkach w pobliżu Hrubieszowa. Rodzice wcześniej umarli, a chłopcem zajmowała się rada rodzinna. Szczególną opiekę sprawowała nad nim ciotka, Domicella z Trembińskich Olszewska, do której był szczerze przywiązany.

Zarabiał na życie jako guwerner w majątkach ziemskich, przez pewien czas pracował jako robotnik w fabryce Lilpopa w Warszawie. W 1864 rozpoczął pracę publicystyczną, potem pisarską. Do końca życia mieszkał w Warszawie, gdzie w 1875 ożenił się z daleką krewną Oktawią Trembińską. Warszawę opuszczał rzadko: czasem wyjeżdżał na kurację do Nałęczowa, kilka razy do Krakowa i w Tatry. Mimo nękających go dolegliwości zmusił się do odbycia jednej podróży zagranicznej: odwiedził Niemcy, Francję i Szwajcarię, gdzie był gościem Stefana Żeromskiego

Bardzo intensywnej pracy dziennikarskiej i pisarskiej towarzyszyła działalność społeczna. Do dziś zdolne dzieci wiejskie otrzymują stypendia, które ufundował w testamencie. Inicjował i uczestniczył w wielu akcjach społecznych, m.in. w pracy Komitetu Obywatelskiego zdobywającego fundusze dla robotników pozbawionych pracy po strajkach 1905 lub Towarzystwa Higieny Praktycznej wykupującego tanie miejsca kąpielowe dla ubogiej młodzieży w Nałęczowie.

Zmarł w Warszawie 19 maja 1912 w pełni sił twórczych. Grobowiec z pomnikiem dłuta Stanisława Jackowskiego i napisem "Serce serc" znajduje się na Powązkach, jest starannie konserwowany i licznie odwiedzany przez wielbicieli jego twórczości. W Nałęczowie znajduje się muzeum

biograficzne i pomnik Prusa, również w Warszawie wzniesiono w 1977 pomnik autorstwa Anny Kamieńskiej-Łapińskiej oraz Zygmunta Jasionowskiego.

Aleksander Głowacki przeistoczył się w Bolesława Prusa na początku pracy dziennikarskiej. Takim pseudonimem podpisywał większość tekstów. Jego stosunek do dziennikarstwa był niejednoznaczny. Z jednej strony uważał, że jego nowoczesna postać powinna pełnić ważną rolę informacyjno-edukacyjną w życiu społecznym, z drugiej - traktował je jako "parobczą pracę" o wiele niższą niż badania naukowe, o jakich marzył.

Prus to również płodny powieściopisarz, a do jego dorobku literackiego zaliczyć można takie utwory jak: „Placówka” (1886), „Lalka” (1889), „Emancypantki” (1893), „Faraon”(1896) i „Dzieci” (1908). Warto wspomnieć w tym miejscu również o „Anielce”(1880), powieści spowinowaczonej z nowelami ze względu na tematykę.

Red. Jarosław D.

Życie i twórczość Wisławy Szymborskiej

**Wisława Szymborska – ur. 2 lipca 1923 r., zm. 1 lutego 2012 r. w
Krakowie.**

Od 1929 r. mieszkała w Krakowie, w latach 1945–1948 studiowała filologię polską i socjologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Debiutowała w marcu 1945 r. wierszem *Szukam słowa*, ogłoszonym w dodatku do „Dziennika Polskiego”. W latach 1953-1981 pracowała w krakowskim tygodniku „Życie Literackie”, gdzie prowadziła dział poezji i stałą rubrykę *Lektury nadobowiązkowe* (wznowioną później na łamach dodatku do „Gazety Wyborczej” – „Gazeta o Książkach”). Wybór tych felietonów opublikowany został kilkakrotnie w formie książkowej.

Wisława Szymborska wydała 13 tomów wierszy – *Dlatego żyjemy* (1952), *Pytania zadawane sobie* (1954), *Wołanie do Yeti* (1957), *Sól* (1962), *Sto pociech* (1967), *Wszelki wypadek* (1972), *Wielka liczba* (1976), *Ludzie na moście* (1986), *Koniec i początek* (1993, 1996), *Chwila* (2002), *Dwukropek* (2005), *Tutaj* (2009) oraz – opublikowany pośmiertnie, niedokończony tom *Wystarczy* (2012). W 2023 r., nakładem Wydawnictwa Znak ukazały się *Wiersze wszystkie*. W książce znalazły się wszystkie utwory poetyckie Szymborskiej, w tym te nigdy nie publikowane oraz te przepisane z rękopisów i maszynopisów. Jej wiersze zostały przetłumaczone na ponad czterdzieści języków. Publikowała także przekłady poezji, głównie z francuskiego i niemieckiego.

Wisława Szymborska otrzymała wiele prestiżowych wyróżnień. W 1991 r. przyznano jej Nagrodę im. Goethego, w 1995 r. została laureatką Nagrody Herdera. W maju 1995 r. Uniwersytet Poznański nadał jej tytuł doktora honoris causa. W 1996 r. Wisława Szymborska otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury, najważniejsze wyróżnienie przyznawane ludziom pióra. W 2001 r. została członkinią honorową American Academy of Arts and

Letters. W 2011 r. uhonorowano ją najwyższym odznaczeniem państwowym
– Orderem Orła Białego.

Wielkie to szczęście

*Wielkie to szczęście
nie wiedzieć dokładnie,
na jakim świecie się żyje.*

*Trzeba by było
istnieć bardzo długo,
stanowczo dłużej
niż istnieje on.*

*Choćby dla porównania
poznać inne światy.*

*unieść się ponad ciało
które niczego tak dobrze nie umie,
jak ograniczać
i stwarzać trudności.*

*Dla dobra badań,
jasności obrazu
i ostatecznych wniosków
wzbić się ponad czas,
w którym to wszystko pędzi i wiruje.*

*Z tej perspektywy
żegnajcie na zawsze
szczegóły i epizody. Liczenie dni tygodnia
musiałoby się wydawać
czynnością bez sensu,
wrzucenie listu do skrzynki
wybrykiem głupiej młodości,*

Red. Jarosław D.

Inspiracje na wakacyjne podróże Jarka

Historia Świętej Lipki

Święta Lipka to niewielka wieś położona tuż przy granicy z Warmią, przy drodze prowadzącej z Reszla do Kętrzyna. W czasach państwa krzyżackiego znajdowała się we władaniu zakonu. Po sekularyzacji ziem zakonnych znalazła się w granicach księstwa pruskiego. Kult Najświętszej Marii Panny narodził się w Świętej Lipce na długo przed powstaniem sanktuarium. Zgodnie z tradycją, trwał od XIII w., po raz pierwszy źródłowo został potwierdzony w 1473r. Związany był z cudowną figurką Matki Bożej, wyrzeźbioną przez skazańca, któremu darowano winy po wykonaniu rzeźby. Zgodnie z tradycją, figurka umieszczona na drzewie, przy drodze Kętrzyn – Reszel, zasłynęła licznymi cudami i zaczęła ściągać tłumy pielgrzymów. Do Świętej Lipki pielgrzymował w 1519r., w towarzystwie biskupa sambijskiego Jerzego Polentza, sam Albrecht von Hohenzollern, ostatni wielki mistrz zakonu krzyżackiego. Ten sam Albrecht von Hohenzollern, już jako świecki książę, zabronił uprawiania kultu w Świętej Lipce i nakazał zburzenie istniejącej tam kaplicy. To w znacznym stopniu przyhamowało ruch pielgrzymkowy. Przywrócenie oficjalnego kultu, połączone z budową kolejnej kaplicy, nastąpiło na początku XVII w., kiedy to Stefan Sadorski, sekretarz króla Zygmunta III i dworzanin biskupa warmińskiego Szymona Rudnickiego, a zarazem właściciel kilku majątków na ziemiach pruskich, w latach 1617-1619 odkupił grunty w Świętej Lipce od Otto von der Groebena. Posiadając wsparcie króla polskiego i papieża, ufundował nową kaplicę, konsekrowaną w 1621r. Dzięki staraniom Sadorskiego w 1631r. do Świętej Lipki sprowadzono jezuitów. Pełną administrację nad sanktuarium przejęli oni w 1639r. Odzyskana dla kultu, ciesząca się coraz większą popularnością Święta Lipka stała się miejscem licznych pielgrzymek, nie tylko z Warmii, i nie tylko katolików. Pielgrzymowali do niej pątnicy z Polski, ale też protestanci z okolicznych miejscowości. W 1640 r. w kaplicy umieszczono wizerunek Matki Boskiej z Dzieciątkiem, wykonany przez Bartłomieja

Pensa na wzór obrazu Matki Boskiej z bazyliki Santa Maria Maggiore w Rzymie.

W 1687 r. biskup warmiński, Michał Radziejowski poświęcił kamień pod budowę nowego kościoła. W pierwszym okresie jego budowa była realizowana pod kierownictwem Jerzego Ertli, Tyrolczyka, wcześniej prawdopodobnie działającego w Wilnie. W latach 1690 – 1692 kościół został zasklepiony i zadaszony, natomiast ukończenie fasady pozostawiono na czas po wzniesieniu krużganków. W tym samym czasie, z nieznanych bliżej przyczyn Ertli zerwał kontrakt z jezuitami i wyjechał ze Świętej Lipki. 15 sierpnia 1693 r. biskup warmiński Jan Stanisław Zbąski konsekrował kościół, rok później rozpoczęto budowę arkadowych, otwartych krużganków z kaplicami w narożach, które ostatecznie ukończono w 1708 r. W latach 1695–1698 wzniesiono jednoskrzydłowy budynek klasztoru. Fasada została ukończona niemal 40 lat po konsekracji świątyni - część środkowa w 1725 r., wieże do 1730 r. W latach 30-tych XVIII w. powstał także ozdobny ogród po północnej stronie krużganków. Ostatnią z ważnych prac było ustawienie na zachodnim ramieniu krużganka kamiennych rzeźb 44 postaci biblijnego rodowodu Chrystusa (1748 r.), które wykonał rzeźbiarz Krzysztof Perwanger. Wyposażenie wnętrza rozpoczęto od wykonania konfesjonałów i ław (1696), w dalszej kolejności powstawały ambona i ołtarze wykonane w królewieckim warsztacie snycerskim prowadzonym przez Jana Döbla, później przez Krzysztofa Peuckera (1697-1714). Ołtarz główny wykonano w latach 1712-1714 z fundacji bpa warmińskiego Teodora Potockiego (później prymasa Polski), który przeznaczył także legat na ozdobienie kościoła freskami. Iluzjonistyczna polichromia została wykonana przez wybitnego malarza Jana Macieja Meyera z Lidzbarka Warmińskiego, w pierwszej kolejności freski w zakrystii północnej (1722), następnie we wnętrzu kościoła (1723-ok.1727) oraz w krużgankach (1733-37). W latach 1719-21 powstały organy wykonane przez Jana Jozuego Mosengela z Królewca oraz tabernakulum i słynna monstrancja z Matką Boską Świętolipską, wykonane przez królewieckiego złotnika Samuela Grewe. Budowa i wyposażenie całego zespołu były procesem długotrwałym, możliwym dzięki licznym

ofiarom kleru mieszczan, szlachty (wielu przedstawicieli rodów magnackich z Polski; w 1733 r. wśród ofiarodawców wymieniony jest król Stanisław Leszczyński).

Historia zamku Książ

W początkowych wiekach Książ miał za sobą wielce burzliwe dzieje. Często przechodził z rąk do rąk, należał do różnych państw, był niszczony podczas licznych wojen, które były tu toczone. Tak naprawdę niewiele wiemy o początkach dzisiejszego zamku, a i w przekazach o pierwszych wiekach jego funkcjonowania jest wiele luk i niejasności, a wręcz sprzeczności. Pierwsza pisemna wzmianka o dzisiejszym Zamku Książ (po niem. Fürstenstein). W tych latach trwa budowa jednego z wielu zamków obronnych księcia świdnicko - jaworskiego Bolka I Surowego o ważnym znaczeniu strategicznym, który to obiekt wówczas uważano także za „klucz do Śląska”. Nowo wybudowana warownia, zwana na początku „Książęcą Górą”, wyróżniała się spośród innych tego rodzaju budowli nie tylko dogodnym położeniem pod względem wojennym, ale i malowniczą lokalizacją w sercu lasów. Bolko I nadał też sobie tytuł „pana na Książu”, który zachowali jego następcy. Po wygaśnięciu Piastów z linii świdnicko - jaworskiej, właścicielami zamku stają się królowie czescy z dynastii Luksemburgów na mocy traktatu sukcesyjnego. Później, a konkretnie od 1463 roku, Książ należy do czeskiego króla Jerzego z Podiebradów. Książ przechodzi we władanie króla węgierskiego Macieja Korwina i znajduje się pod rządami dowódcy jego wojsk, Georga von Stein. To właśnie ten kapitan jako pierwszy przyczynił się do zmiany charakteru zamku z twierdzy, zamieniając większość pomieszczeń obronnych na mieszkalne. W tym okresie powstaje południowa część obiektu zwana odtąd „Skrzydłem Macieja” (na cześć władcy). W latach 1497 -1508 - Zamek należy do Władysława II Jagiellończyka, króla Czech i Węgier. Później władca przekazuje dobra książańskie swojemu kanclerzowi Johannowi von Haugwitz.

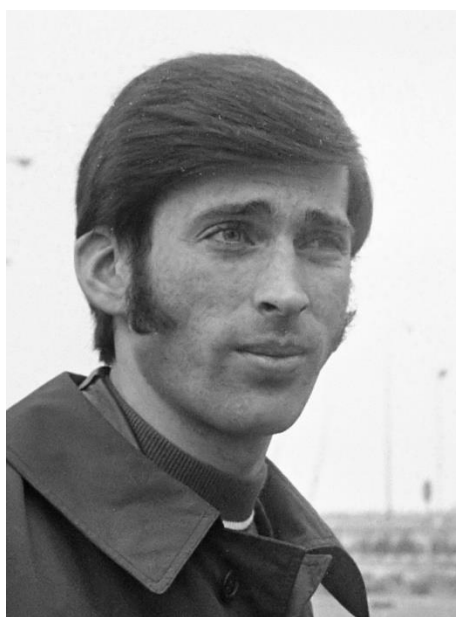
Red. Jarosław D.

Legendy sportu

W tym numerze pragnę przedstawić Państwu informację na temat Kazimierza Deyna wybitnego piłkarza.

Kazimierz Deyna (ur. 23 października 1947 w Starogardzie Gdańskim, zm. 1 września 1989 w San Diego– polski piłkarz, oficer Ludowego Wojska Polskiego w stopniu porucznika. Reprezentant Polski w latach 1968–1978, kapitan drużyny narodowej w latach 1973–1978. Król strzelców Igrzysk Olimpijskich w Monachium w 1972. Podstawy edukacji piłkarskiej zdobył w nieistniejącym już klubie ZKS Włókniarz Starogard Gdański, następnie trafił do kadry Gdańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, a później do reprezentacji Polski juniorów. Karierę kontynuował w Łodzi, Warszawie i Manchesterze, aby u schyłku piłkarskiej kariery osiąść w San Diego. Zginął w wypadku samochodowym na międzystanowej drodze nr 15 w San Diego, w drodze powrotnej do domu. Pochowany został na El Camino Memorial Park w San Diego. W maju 2012 roku jego prochy przywiezione zostały do Polski. 6 czerwca 2012 został pochowany w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, a w Warszawie przy stadionie Legii odsłonięto jego pomnik.

Najlepszy polski piłkarz XX wieku według tygodnika „Piłka Nożna”. Przez analityków sportu uważany jest za jednego z najlepszych polskich piłkarzy w historii.

Red. Marek Z.

Kącik Filmowy Jakuba - wakacje

„Piraci z Karaibów” to pięć filmowych części, z których trzy pierwsze stanowią spójną historię, osnutą wokół tych samych bohaterów, a dwie ostatnie można traktować wręcz jako spin-offy – nadal główną postacią pozostaje Jack Sparrow, jednak nie towarzyszą mu już Will Turner i Elizabeth Swann (a przynajmniej nie odgrywają pierwszoplanowych ról). Wakacje to odpoczynek jeśli ktoś nie ma pomysłu na deszczowe dni, które mogą nas spotkać to zachęcam do oglądania. Oto w jakiej kolejności powinno się oglądać te filmy:

1. **„Piraci z Karaibów: Klątwa Czarnej Perły”, reż. Gore Verbinski, 2003**
2. **„Piraci z Karaibów: Skrzynia umarlaka”, reż. Gore Verbinski, 2006**
3. **„Piraci z Karaibów: Na krańcu świata”, reż. Gore Verbinski, 2007**
4. **„Piraci z Karaibów: Na nieznanym wodach”, reż. Rob Marshall, 2011**
5. **„Piraci z Karaibów: Zemsta Salazara”, reż. Joachim Rønning, Espen Sandberg, 2017**

„Piraci z Karaibów: Klątwa Czarnej Perły”

Pierwsza część „Piratów z Karaibów” przedstawia nam kapitana Jacka Sparrowa, Elizabeth Swann (córkę gubernatora) i Willa Turnera (ucznia kowala). Ostatnia dwójka poznała się jeszcze w czasach dzieciństwa: Will został znaleziony na morzu przez Elizabeth i jej ojca. Nikt nie wie, kim dokładnie jest chłopiec i dlaczego dryfował samotnie po morzu – nawet sam Will nie był stanie za wiele powiedzieć o swojej przeszłości.

Młody Turner zostaje czeladnikiem u kowala – zakochuje się też w Elizabeth, choć ze względu na różnicę w klasach społecznych może najwyżej pomarzyć o jej miłości... do czasu, aż w mieście pojawia się dziwny, sprawiający same problemy kapitan Jack Sparrow. Zbiegiem okoliczności w tym samym czasie Elizabeth zostaje porwana przez innych piratów – Will postanawia ją ratować, a jedyną osobą, która zgadza się mu pomóc, jest właśnie Jack. Wspólnie wyruszają w morską podróż, podczas której Will nie tylko stanie oko w oko z groźnymi piratami, ale i pozna własną przeszłość.

„Piraci z Karaibów: Skrzynia umarlaka”

Will i Elizabeth zostają aresztowani przez to, że pomogli kapitanowi Jackowi w ucieczce. Sam Sparrow po latach odzyskuje z kolei swój ukochany statek, Czarną Perłę, jednak nie może nacieszyć się żegluga po morzu – powinien bowiem spłacić okropny dług u Davy’ego Jonesa, kapitana Latającego Holendra. Jones domaga się, aby Sparrow oddał własną duszę na 100 lat morderczej służby. Aby uniknąć tej niewoli, Sparrow musi zniszczyć serce Jonesa, umieszczone w specjalnej szkatule. Niestety, klucz do skrzyni Jones nosi non stop przy sobie. W całym przedsięwzięciu

Jackowi pomoże Will, choć nie z miłosiernych pobudek. Tak naprawdę byłego kowala interesuje busola Jacka, dzięki której może wykupić wolność swoją i Elizabeth.

„Piraci z Karaibów: Na krańcu świata”

Druga część „Piratów z Karaibów” skończyła się fatalnie dla Jacka Sparrowa – nadal jest jednak nadzieja, aby go uratować od śmierci. Załoga Czarnej Perły, z kapitanem Barbossą, Elizabeth Swann i Willem Turnerem na czele, wyrusza na sam koniec świata, do krainy umarłych. Udaje im się przechwycić Jacka, jednak to nie koniec problemów – przeciwko piratom występuje bowiem coraz więcej wojsk, dowodzonych przez admirała Becketta i spoufalonych z Davym Jonesem. Barbossa zwołuje więc IV Trybunał Braci: z całego świata przyplływają pirackie załogi, aby wybrać Króla Piratów oraz zdecydować o uwolnieniu mitycznej Calypso. Bogini znajduje się obecnie w ludzkim ciele, co zdecydowanie ogranicza jej moce – tylko czy po uwolnieniu na pewno będzie przychylna swoim piratom?

„Piraci z Karaibów: Na nieznanym wodach”

To jedyna część „Piratów z Karaibów”, w której nie zobaczymy Willa i Elizabeth – na szczęście nie zabraknie w niej Jacka Sparrowa! Nasz ulubiony kapitan znowu traci Czarną Perłę i tym razem nawet nie wie, gdzie jej szukać. Niespodziewanie zyskuje jednak szansę na odzyskanie ukochanego okrętu – spotyka bowiem Angelikę, swoją dawną miłość, która okazuje się... córką legendarnego Czarnobrodego! Angelika zmusza Jacka do wyprawy do Fontanny Młodości. Sparrow odkrywa, że na statku Czarnobrodego znajduje się jego Czarna Perła, zamknięta w szklanej butelce. Przystaje więc na wyprawę Angeliki i jej ojca, choć w głębi duszy wcale nie planuje pomóc Czarnobrodemu w skosztowaniu magicznej wody.

„Piraci z Karaibów: Zemsta Salazara”

Ostatnia część „Piratów z Karaibów” powstała w 2017 roku i niestety obecnie nie zapowiada się na to, abyśmy doczekali się kolejnej. „Zemsta Salazara” jest jednak filmem, w którym doczekaliśmy się powrotu Willa i Elizabeth – niestety, oboje mają tylko epizodyczne role. Jednym z głównych bohaterów zostaje za to ich syn, Henry. Młodzieniec pragnie złamać klątwę, jaka ciąży na jego ojcu. W tym celu musi odnaleźć legendarny Trójząb Posejdon. Razem z Jackiem i młodą astronomką, Cariną Smyth, udaje się na swoją pierwszą piracką wyprawę. Podróż po pradawny artefakt nie będzie jednak prosta, ponieważ Jacka próbuje dopaść półmartwy, półżywy kapitan Salazar – który przez kilkadziesiąt lat czekał na spotkanie ze swoim dawnym wrogiem.

„Piraci z Karaibów” – i nie tylko!

Pierwsze trzy w kolejności części „Piratów z Karaibów” stanowią wręcz klasykę kina przygodowego. Pomimo upływu lat są chętnie puszczane przez różne kanały telewizyjne, dzięki czemu kolejne pokolenie widzów może poznać historię Jacka, Elizabeth i Willa. Najnowsze dwie części również widuje się często w ramówkach popularnych stacji – w końcu mało kto potrafi rozbawić tak jak kapitan Jack Sparrow! A jeżeli interesują cię jeszcze inne znane serie filmowe, zachęcamy do przeczytania naszych innych artykułów, w których przedstawiamy kolejność oglądania „Obcego” czy „Harry’ego Pottera”!

Red. Jakub Z.

Wiejskie życie Bogdana

Jak sadzić warzywa na działce?

Warzywa wymagają określonych warunków do prawidłowego wzrostu i rozwoju, dlatego bardzo ważne jest prawidłowe przygotowanie podłoża przed sadzeniem warzyw oraz wcześniejsze zaplanowanie ich uprawy. Zobacz kiedy i jak sadzić warzywa na działce aby uzyskać zdrowe i obfite plony! Już za chwilę dowiesz się jak przygotować grządki pod warzywa, jak kupić dobrą rozsadę i jak wysadzić rozsadę warzyw na grządki.

Rośliny warzywne uprawiamy z siewu bezpośrednio na miejsce stałe lub z rozsady. Uprawa warzyw z rozsady przyspiesza plonowanie, gdyż nasiona w pomieszczeniach ogrzewanych można wysiewać znacznie wcześniej niż pozwoliłaby na to temperatura w gruncie. Uprawa z rozsady jest też konieczna w przypadku warzyw o bardzo długim okresie wegetacji, jak np. pomidory, których owoce nie zdążą dojrzeć, jeśli wysiejemy je wprost do gruntu dopiero w maju (wcześniej nie pozwalają na to zbyt niskie temperatury).

Pęczniące krążki i doniczki torfowe Jiffy to doskonałe rozwiązanie dla osób wysiewających nasiona i samodzielnie produkujących rozsadę w domu, choćby na okiennym parapecie. Zapewniają siewkom idealne warunki wzrostu i nie ma obawy o uszkodzenie korzeni podczas przesadzania. Do większych doniczek lub na miejsce stałe do ogrodu rośliny wysadza się razem z krążkami, w których rosną. Więcej...

Jeżeli nie czujemy się na siłach aby samodzielnie wyhodować rozsadę warzyw lub nie mamy do tego warunków, gotową rozsadę warzyw można kupić w sklepie ogrodniczym.

Warto wiedzieć! Przy zakupie rozsady zwracaj uwagę na jej jakość. Korzenie powinny być białe, a sama bryła korzeniowa nie powinna się rozpadać. Warzywa muszą być soczyste, zielone, nie powinny mieć długich, wyciągniętych pędów i żółknących liści.

Warzywa wymagają przez cały rok słonecznych, osłoniętych miejsc. Im więcej światła słonecznego otrzymuje wybrana powierzchnia tym bogatsze i bardziej aromatyczne będą później zbierane warzywa.

Przygotowywanie grządki pod sadzenie warzyw na działce rozpoczynamy już jesienią, kiedy to przekopujemy glebę, użyźniamy ją i wzbogacamy w materię organiczną za pomocą kompostu lub obornika.

Kompost stosujemy w dawce 20-60 kg na 10 m², rozsypujemy na przekopaną glebę i mieszamy za pomocą grabi. Z kolei obornik stosujemy w dawce 50-80 kg na 10 m², przekopujemy go i pozostawiamy w takim stanie do wiosny. Jeżeli nie zastosowa-

liśmy obornika jesienią możemy zrobić to także wiosną, ale należy wtedy wybrać obornik dobrze rozłożony (przekompostowany), glebę przekopujemy średnio głęboko i grabimy.

W zależności od pogody, wyprodukowaną rozsadę warzyw możemy sadzić do gruntu mniej więcej od końca marca lub początku kwietnia. W połowie maja, gdy mija niebezpieczeństwo wystąpienia przymrozków wiosennych, można wysadzać ciepłolubne gatunki warzyw, takie jak pomidory czy cukinie. Przed wysadzeniem własnej rozsady musimy dobrze ją zahartować, aby ułatwić start warzywom na zagonie. W tym celu warzywa należy wietrzyć otwierając okna w szklarniach czy tunelach.

Zasady sadzenia warzyw, dzięki którym warzywa będą rosły równo i zdrowo!

Powierzchnię zagonu przed sadzeniem warzyw na działce spulchniamy kultywátorem i wyrównujemy grabiami. Proste rzędy znaczymy za pomocą sznurka ogrodowego lub znacznika.

Bryłę korzeniową warzyw przed sadzeniem należy namoczyć. Jeżeli rozsada była uprawiana w doniczkach ziemnych lub torfowych, można wysadzać je razem w całości. W zależności od wielkości bryły, robimy otwór sadzakiem lub łopatką ręczną wkładamy do niego roślinę, tak głęboko jak znajdowała się poprzednio w doniczce.

Podczas sadzenia warzyw na działce należy uwzględnić ich rozstaw, np. brokuły sadzimy w 50 cm odstępach między rzędami, w rzędzie co 40 cm, pomidory w rozstawie 60x60 cm, sałaty 30x35cm, a cukinie w 100x80cm.

Rosadę sałaty powinniśmy sadzić nieco płycej niż rosła w doniczkach, gdyż "serce" rośliny może zacząć gnić. Sadzone warzywa dobrze dociskamy i podlewamy konewką z drobnym sitkiem. Przy zagrożeniu nocnym przymrozkiem, warzywa przykrywamy folią lub agrowłókniną wiosenną.

Red. Bogusław B

Śmiech to zdrowie

Żarty Bartosza!!!

Przechwala się trzech myśliwych. Pierwszy z nich:

– Ja to byłem w Afryce i polowałem na lwy.

Drugi:

– A ja to byłem na Alasce i polowałem na losie.

Na to ostatni:

– Hmm, a ja to panowie byłem w Norwegii.

– A fiordy to ty widziałeś?

– Fiordy?! Panowie, fiordy to mi z ręki jadły!

Red. Bartosz Z.

Przepisy Arka - Wakacyjne przysmaki

CIASTO Z OWOCAMI LATA

SKŁADNIKI

- 4 jajka
 - 1 szklanka cukru
 - 2 łyżki cukru wanilinowego
 - 1/2 szklanki oleju roślinnego (lub roztopionego i ostudzonego masła)
 - 1 i 1/2 szklanki mąki pszennej tortowej
 - 1 łyżeczka proszku do pieczenia
 - tekturowy pojemnik (o pojemności 500 ml) owoców: czarnej porzeczki, malin, jagód, borówki amerykańskiej, czerwonej porzeczki
 - cukier puder do posypania
-

PRZYGOTOWANIE

- Nagrzać piekarnik do 180 stopni. Przygotować prodiż, ale go nie nagrzewać. Prodiż lub tortownicę o średnicy 24 - 28 cm posmarować masłem lub olejem. Owoce wymagające płukania - krótko opłukać, dokładnie osuszyć. Przed dodaniem do ciasta można oprószyć je mąką.
- Mąkę przesiać do miski, dodać proszek do pieczenia, dokładnie wymieszać i odstawić.
- W drugiej misce ubić białka na sztywną pianę. Następnie, stopniowo, po 1 łyżce dodawać cukier cały czas ubijając. Na koniec dodać cukier wanilinowy. Ubijać jeszcze przez około minutę i zacząć stopniowo dodawać żółtka cały czas dokładnie ubijając.
- Stopniowo wąskim strumieniem dodawać olej (lub roztopione i ostudzone masło) cały czas miksując, ale już niezbyt długo, przez około pół minut.
- Przesiać 1/3 mąki z proszkiem bezpośrednio do ubitej masy i krótko zmiksować na minimalnych obrotach miksera, dodać drugą część mąki i znów zmiksować jak poprzednio, dodać ostatnią część mąki i zmiksować.
- Ciasto wyłożyć do prodiża lub tortownicy, wyrównać powierzchnię, równomiernie wyłożyć owoce (najlepiej zachowując odstępy, do dużego prodiża zmieści się więcej owoców niż do mniejszej tortownicy). Zamknąć prodiż i podłączyć go do kontaktu lub wstawić ciasto do piekarnika.
- Piec przez **około 45 - 50 minut** (ciasto ma urosnąć i zrumienić się na wierzchu, wnetknięty patyczek powinien też być suchy). Gdy zastukamy w chrupiącą i sztywną skorupkę, usłyszymy głuchy pogłos (jak w cieście drożdżowym). Po upieczeniu posypać cukrem pudrem.

SAŁATKA Z KASZY JĘCZMIENNEJ Z FASOLĄ, OGÓRKIEM I GRANATEM

SKŁADNIKI

- kasza jęczmienna - 100 g
- fasola czerwona - 200 g
- ogórek - 1 szt.
- cebula czerwona - 0,5 szt.
- granat - 1 szt.
- nasiona słonecznika - 4 łyżki
- mięta świeża - 1 garść
- cytryna - 1 szt.
- oliwa z oliwek - 3 łyżki
- natka pietruszki - 2 gałązki
- sól gruboziarnista - 1 szczypta
- pieprz czarny, ziarnisty - 1 łyżeczka

• KROK 1: GOTUJEMY KASZĘ

Kaszę gotujemy w lekko osolonej wrzącej wodzie według wskazówek dostępnych na opakowaniu. Gdy będzie miękka, odsączamy, przelewamy zimną wodą, wyjmujemy z woreczka i przekładamy do dużej miski. Ugotowaną kaszę odstawiamy do wystudzenia.

• KROK 2: PRZYGOTOWUJEMY SAŁATKĘ

Czerwoną fasolę przekładamy na sitko, przelewamy zimną wodą i odsączamy. Ogórek i czerwoną cebulę kroimy w średnią kostkę. Z owocu granatu odkrawamy górną i dolną część, by odsłonić wnętrze. Nacinamy granat wzdłuż wewnętrznych segmentów, dzieląc go na mniejsze części, z których następnie delikatnie oddzielamy pestki. Pestki granatu przekładamy do miseczki.

• KROK 3: PODAJEMY SAŁATKĘ

Na suchej patelni, na niewielkim ogniu, prażymy nasiona słonecznika, aż nabiorą złotego koloru. Do miski z wystudzoną kaszą dodajemy odsączoną czerwoną fasolę, pokrojone wcześniej warzywa i pestki granatu. Dodajemy drobno posiekaną miętę i uprażony słonecznik.

- Całość skrapiamy sokiem wyciśniętym z cytryny i oliwą. Doprawiamy solą i rozkruszonym w morderzu pieprzem. Dokładnie mieszamy i odstawiamy na ok. 30 minut, by smaki się przegryzły, a następnie nakładamy sałatkę do misek. Z wierzchu dekorujemy natką pietruszki

Red. Arkadiusz S.

MODA I STYL

Porady Agnieszki

W tym miesiącu przedstawię Państwu kilka porad modowych na sezon wakacyjny.

Jednym z trendów z którym się utożsamiam jest jeans szczególnie w postaci , bluz, spodni i sukienek. Osobiście mam dużo spodni jeansowych oraz innych elementów garderoby i cieszę się że ten piękny materiał wrócił do łask. Najmodniejsze w tym sezonie jest łączenie ze sobą różnych odcieni materiałów jeansowych. Trendy narzucają nam również poszarpania, i rozdarcia. Dzięki temu nasze stare ubrania jeansowe możemy delikatnie przerobić i dalej nosić. Jeśli chodzi o kolory to zdecydowanie preferowane są kolory takie jak: niebieski , pomarańczowy różowy i fioletowy. Polecam również zwiewne letnie sukienki które pięknymi kolorami wprowadzają w wakacyjny nastrój

W sezonie lato 2023 zdecydowanie królują różne odcienie blondu oraz krótko obcięte włosy. Osobiście od dawna noszę krótkie fryzury i uważam że to jest ładne i praktyczne rozwiązanie.

W trendach makijażowych mamy do czynienia albo z bardzo mocnym kolorowym makijażem bądź takim którego wcale nie widać, zdecydowanie ta druga opcja jest dla mnie odpowiednia. Czyli piękna promienna twarz wyglądająca zdrowo i świetliście.

Droży Państwo proszę pamiętać że moda przemija ale styl zawsze pozostaje, dlatego zachęcam aby każdy był wierny swojemu stylowi. Jeśli ktoś lubi kolor czerwony niech z niego nie rezygnuje tylko dlatego że nie ma go wypisanego w liście modowej. Jeśli ktoś kocha jeans to niech nie odrzuca go tylko dlatego, że innym się nie podoba. Każdy powinien odnaleźć swój styl, jeśli ma z tym trudności oczywiście może się kimś zainspirować lub korzystać właśnie z porad i występujących w danym okresie trendów.

Red. Agnieszka B.

Wózkiem na wakacje – porady Agnieszki

Osoby na wózkach również mogą pasjonować się podróżami i odwiedzać różne miejsca. Zwiedziłam już wiele miejsc w Polsce, byłam nawet za granicami naszego Państwa. Aby moje wyprawy były możliwe musze na nie zabierać wózek, dzięki któremu moje przemieszczanie jest możliwe. Walizka osoby z niepełnosprawnością ruchową wygląda troszkę inaczej, musimy pamiętać aby zabrać takie rzeczy jak:

- pompka do pompowania kół,
- płaszcz przeciwdeszczowy
- zapasowe koła do wózka
- części zamienne do wózka
- wygodna poduszka do wózka
- pasek do przypięcia,
- zestaw kluczy.
- Oraz oczywiście ciuchy, kosmetyki i inne niezbędne rzeczy

Kieruję apel do osób opiekujących się miastami i zabytkami o to by w miarę możliwości zadbali o miejsca, w których będzie można naprawiać wózek. W danym momencie w przypadku awarii mojego wózka, a szczególnie kół niezbędny jest wulkanizator. Wiadomo, iż warsztaty samochodowe nie są otwarte w niedzielę więc czy to znaczy że tego dnia nie mogę jeździć na wycieczki??? Wielu wózkowiczów się pod tymi słowami podpisze. Czy wszyscy – nie sposób zbadać. W Polsce jest jedna z najliczniejszych grup, około 570 tysięcy osób poruszających się na kółkach. Dbajmy o siebie i nie rezygnujmy z marzeń o podróżowaniu!!!

Red. Agnieszka B

Pasje Anny

Moją największą pasją są podróże oraz fotografia. Wyjeżdżanie na wycieczki i prezentowanie naszego regionu na zdjęciach jest moim ulubionym zajęciem w czasie wolnym. Lato to okres kiedy budzi się wszystko do życia, a robienie zdjęć to sama przyjemność. W ostatnim czasie odwiedziłam po raz kolejny już Kozłówkę

Atrakcje w Kozłóвке

- Pałac Zamoyskich w Kozłóвке, Kozłóвка 3 - wspaniała zabytkowa budowla z XVIII wieku będąca Pomnikiem Historii. Okres swej świetności pałac przeżył na przełomie XIX i XX wieku, kiedy to powstała tu ordynacja. Zamoyscy byli właścicielami posiadłości do roku 1944, od tego czasu pozostaje w rękach państwa polskiego. W zespole pałacowym obecnie siedzibę ma Muzeum Zamoyskich w Kozłóвке. W Pałacu zachował się autentyczny wystrój z okresu jego świetności w stylu Drugiego Cesarstwa, który turyści mogą podziwiać zwiedzając Muzeum. Cały zespół pałacowy otacza piękny park, który zachował dawny układ, a do posiadłości prowadzi wspaniała neobarokowa brama z początku XX wieku.

Kadry w moim wykonaniu:

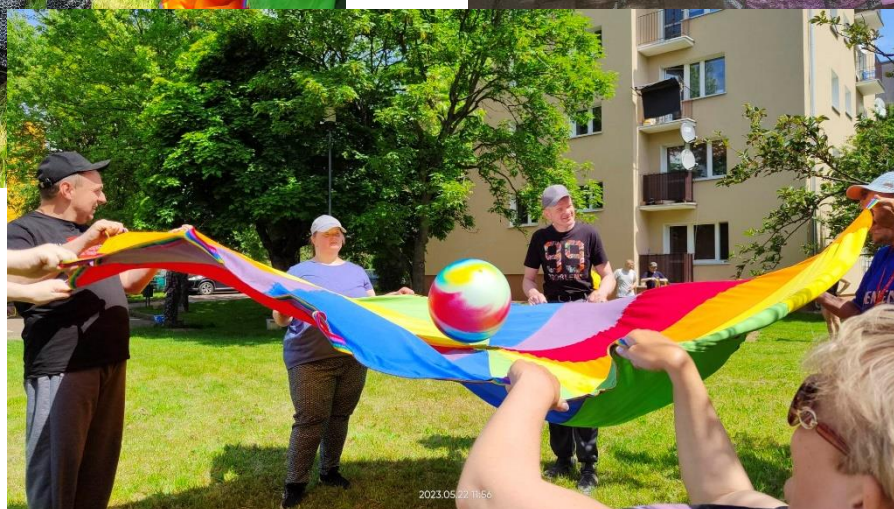

Red. Anna K

RELACJE Z ŻYCIA I WYDARZEŃ NASZEGO OŚRODKA - luty, marzec ☺

Dzień Sportu

W naszym ośrodku odbył się "Dzień Sportu", a wśród społeczności królowa aktywność na świeżym powietrzu. Uczestnicy wydarzenia pokonywali różne przeszkody oraz realizowali wyzwania i wyznaczone zadania. W konkurencjach były między innymi: ćwiczenia z piłką, treningi rysowania, sprawności oraz Nordic Walking. Wytworzyliśmy zapas endorfin na kolejne dni. To był piękny, aktywny dzień ☀️☀️☀️☀️☀️

Red. Agnieszka K.

IV Piknik Żeglarski

Delegacja z Dziennego Środowiskowego Domu Samopomocy brała udział w IV Pikniku Żeglarskim organizowanym w ramach Dni Świadomości Autyzmu i Godności Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną nad Zalewem Zemborzyckim.

Red. Arek S.

Ratownik Medyczny w DŚDS

W murach naszego ośrodka gościliśmy, Pana Adama Bodę, który przybliżył nam specyfikę pracy zawodu ratownika medycznego, przeprowadził profesjonalny kurs udzielania pierwszej pomocy, oraz udzielił wielu przydatnych porad i wskazówek. Serdecznie dziękujemy Panie Adamie za poświęcony czas, życzliwość, otwartość oraz empatię, dzięki Panu podopieczni naszego domu zdobyli wiedzę, która jest niezmiernie ważna w codziennym życiu.

Red. Anna K.

Spotkanie rekreacyjno-integracyjne DŚDS

Spędziliśmy cudowny dzień w parku miejskim, a to wszystko dzięki Radzyńskiemu Ośrodkowi Kultury, który pomógł w organizacji naszego spotkania rekreacyjno-integracyjnego, oraz zapewnił atrakcję w postaci bryczki. Spędziliśmy czas, pełen zabawy, muzyki, uśmiechów i radości. Serdecznie dziękujemy!!!

Red. Agnieszka K.

IV Radzyński Jarmark Sztuki i Rękodzieła "Kości Rynek 2023".

Uczestnicy zajęć DŚDS mieli szansę wystąpić na IV Radzyńskim Kiermaszu Sztuki i Rękodzieła "Kości Rynek 2023", natomiast prace wykonywane podczas zajęć DŚDS w większości znalazły swoich nowych właścicieli. Serdecznie dziękujemy 😍 😍 😍 😍 😍 😍

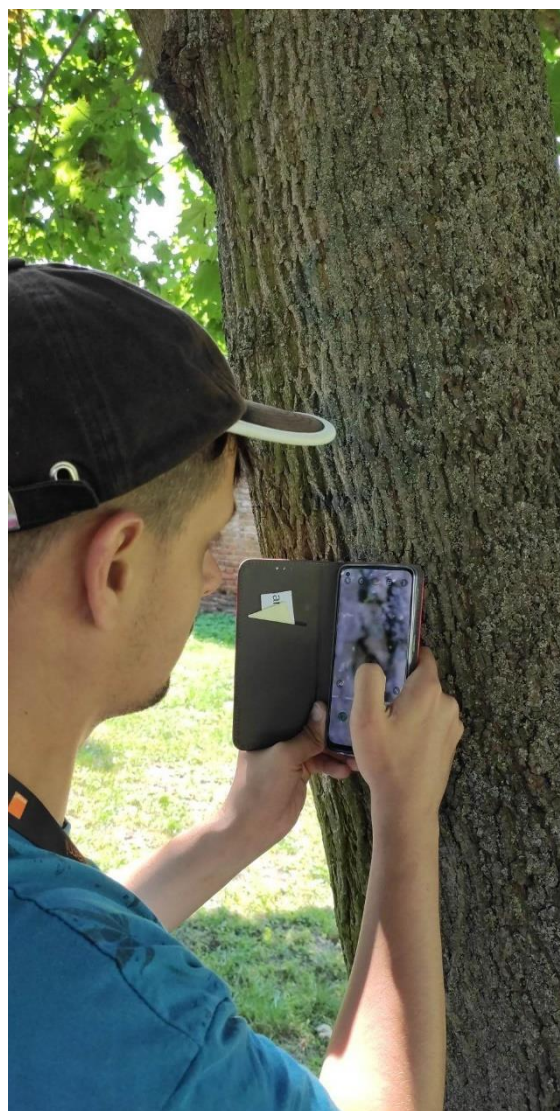
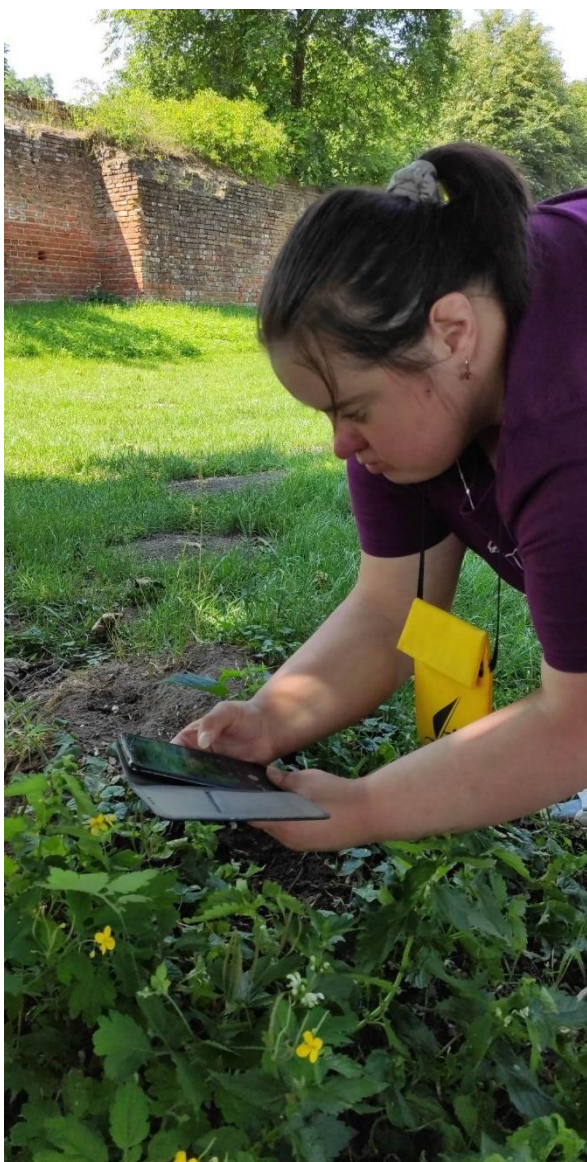

Red. Anna K.

Fotograficzne warsztaty "Makrofotografia"

Za nami plenerowe warsztaty fotograficzne z zakresu makrofotografii. Pomimo upalnego, ciężkiego dnia nastroje dopisywały, a z rąk naszych uczestników wyszły kolejne nietuzinkowe ciekawe fotografie. Cieszymy się, że mamy możliwość rozwijać umiejętności w danym zakresie zwłaszcza iż grono osób zainteresowanych fotografia się stale powiększa w naszym ośrodku, a dla mnie to nowa pasja którą mam zamiar realizować podczas wyjazdów i wakacji w domu.

Red. Agnieszka Ko.

Wycieczka Wojciechów

Spółeczność naszego ośrodka wybrała się na wycieczkę do Wojciechowa gdzie odwiedziliśmy Muzeum Kowalstwa, które mieści się na szczycie XVI wiecznej Wieży Ariańskiej. Na miejscu uczestniczyliśmy w lekcji historii rzemiosła polskiego. Zwiedziliśmy imitację starej kuźni, obejrzeliliśmy ekspozycję narzędzi rolniczych oraz podków dla koni i bydła, kolekcję replik broni średniowiecznej, oraz wyroby kowalstwa artystycznego. Mieliśmy okazję obejrzeć na żywo pracę kowali polskich. Odwiedziliśmy również ZOO w Wojciechowie.

Fotorelacja DŚDS:

Red. Anna K.

"Dzień Rodziny" & "Z Niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski"

Dnia 16.06.2023r. w naszym ośrodku odbył się „Dzień Rodziny”, podczas którego wszyscy uczestnicy zajęć DŚDS wraz z rodzicami/opiekunami i personelem spędzali wspólnie czas przy muzyce, grillu oraz pysznych słodkościach. Podopieczni DŚDS mieli możliwość zaprezentować swoje talenty wokalne i taneczne. To był bardzo ważny dzień, który pokazał jak ogromną jesteśmy rodziną. Podczas spotkania została otwarta wystawa plenerowa „Z Niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski”. Serdecznie dziękujemy za przybycie oraz piękne wspólnie spędzone chwile.

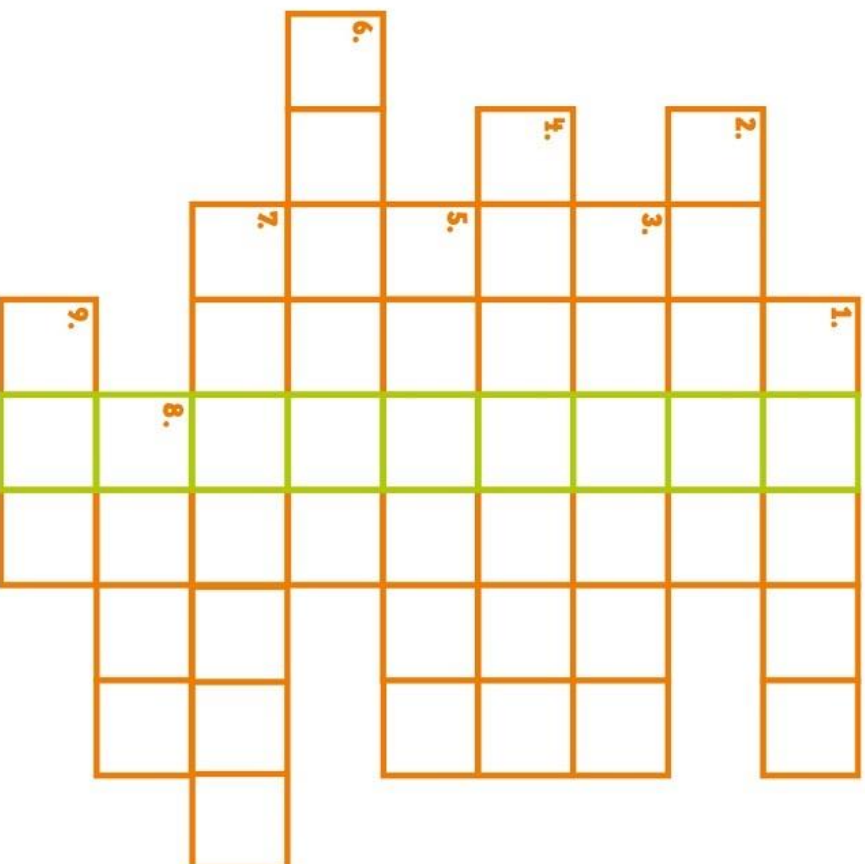
Wystawa „Z niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski” jest efektem warsztatów fotograficznych przeprowadzonych w ramach zajęć pracowni komputerowej oraz rehabilitacyjnej naszego ośrodka. Podczas spotkań uczestnicy DŚDS nie tylko uczyli się obsługiwać aparat i wykonywać zdjęcia, ale głównie budowali w sobie potrzebę aktywnego spędzania czasu na świeżym powietrzu, niwelowali napięcia emocjonalne, rozwijali zainteresowania, mieli możliwość rozbudzić w sobie nowe pasje, umiejętność organizowania czasu wolnego. Podopieczni DŚDS w trakcie trwania warsztatów uczestniczyli w treningach interpersonalnych, społecznych, praktycznych oraz zajęciach z zakresu terapii zajęciowej, socjoterapii oraz integracji sensorycznej. Uczestnicy przemierzali nasze miasto uwieczniając na fotografiach swoje codzienne życie oraz zasoby Radzyna Podlaskiego. Cały projekt warsztatów oraz wystawy plenerowej zrodził się z potrzeby zaznaczenia obecności osób z niepełnosprawnościami w naszym miasteczku oraz budowania w nich poczucia wartości i pewności siebie poprzez obserwację efektów pracy własnej. Chcemy pokazać, że osoby z niepełnosprawnościami są i współtworzą społeczeństwo lokalne, solidaryzują się z nim, doceniają piękno przyrody i architektury Radzyna Podlaskiego oraz biorą aktywny udział w życiu całego miasteczka. Najważniejszą wartością jednak dla nas - personelu DŚDS jest obserwowanie rozwoju i progresu w rewalidacji naszych podopiecznych oraz widok uśmiechniętych twarzy uczestników, którzy z tak ogromnym zaangażowaniem wzięli udział w projekcie, często wychodzą ze swojej strefy komfortu. Mamy jednocześnie nadzieję, że wystawa nakłoni społeczeństwo lokalne do przemyśleń oraz doceni możliwości i umiejętności osób z niepełnosprawnościami.

Wystawa plenerowa została sfinansowana ze środków przekazanych przez Urząd Miasta Radzyń Podlaski za co serdecznie dziękujemy. Inicjatorką oraz prowadzącą warsztaty była mgr Magdalena Solecka terapeuta zajęciowy DŚDS. W realizacji pomagała mgr Małgorzata Sobczak rehabilitantka DŚDS. Serdecznie dziękujemy wszystkim ośrodkowym fotografom i modelom za wykonanie wspaniałych zdjęć i stworzenie naszej wyjątkowej wystawy. Zapraszamy wszystkich do odwiedzania i oglądania „Z Niepełnosprawnością przez Radzyń Podlaski”.

Red. Agnieszka Kr.

Rozwiąż krzyżówkę!

1. Słodsze niż warzywa.
2. Owad z pięknymi skrzydłami.
3. Pojazd jeżdżący po torach.
4. Na bivaku można piec przy nim kielbaski.
5. Pakujesz do niego rzeczy i nosisz na plecach.
6. Świeci na niebie.
7. Mniejsze niż morze, ma słodką wodę.
8. Samochód ma 4, a rower 2.
9. Miejsce pełne drzew.

Wakacyjne plany DŚDS to dobra zabawa, poszerzanie swoich umiejętności oraz rozwijanie zainteresowań, oprócz zajęć z zakresu terapii zajęciowej mamy zaplanowany harmonogram dodatkowych wydarzeń i warsztatów

Harmonogram dodatkowych wydarzeń organizowanych przez Dzienny Środowiskowy Dom Samopomocy.

WAKACJE (LIPIEC/SIERPIEŃ) 2023

- 03.07.2023r. - warsztaty florystyczne "ZAPACH LAWENDY"
- 05.07.2023r. - wyjazd do Kodnia (zajęcia plenerowe)
- 07.07.2023r. - "DZIEŃ FRANCUSKI" - kurs baristy (warsztaty edukacyjne)
- 10.07.2023r. - warsztaty artystyczne "ŚWIADOMOŚĆ MOJEGO CIAŁA"
- 12.07.2023r. - warsztaty fotograficzne "WAKACYJNE KADRY"
- 14.07.2023r. - wakacyjny film, "KINO OŚRODKOWE"
- 17.07.2023r. - plenerowe czytanie, "BIBLIOTERAPIA"
- 19.07.2023r. - wyjazd do Anielina (zajęcia plenerowe)
- 21.07.2023r. - Gra terenowa "POSZUKIWACZE SKARBÓW"
- OD 24.07.2023R. DO 06.08.2023R. PRZERWA WAKACYJNA - OŚRODEK NIECZYNNY
- 07.08.2023r.- warsztaty artystyczne/edukacyjne "KARTKA Z WAKACJI"
- 09.08.2023r. - ścieżka sensoryczna "ĆWICZENIA ZMYŚLÓW"
- 11.08.2023r. - warsztaty kulinarne "WAKACYJNY PRZYSMAK"
- 14.08.2023r.- turniej „GRY PLANSZOWE”
- 16.08.2023r. - zabawa taneczna, karaoke „HITY LATA”
- 18.08.2023r. - warsztaty "SPRAWNA KOMUNIKACJA"
- 21.08.2023r. - warsztaty "AKTYWNY RELAKS"
- 23.08.2023r.- spotkanie z pszczelarzem „PASIEKA OLIDARKA W DŚDS”
- 25.08.2023r.- wakacyjny film, "KINO OŚRODKOWE"
- 28.08. 2023r.- warsztaty kulinarne "ZDROWE KOKTAJLE"
- 30.08.2023r. - aromaterapia, warsztaty "ZDROWA SKÓRA"

Pozostałe dni:

Zajęcia dostosowane do potrzeb uczestników, treningi umiejętności społecznych, interpersonalnych i praktycznych

Redakcja DŚDS „SŁONECZKO”,

Życzymy udanych oraz bezpiecznych wakacji!!!